הלכה · משנה תורה · מפרשים · ברכת אברהם · ספר קורבנות

ברכת אברהם על משנה תורה, הלכות מחוסרי כפרה

רבנו אברהם בן הרמב"ם

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

ברכת אברהם על משנה תורה, הלכות מחוסרי כפרה

רבנו אברהם בן הרמב"ם

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/ברכת-אברהם-על-משנה-תורה-הלכות-מחוסרי-כפרה/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה 39-202611200317v של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה ט 4

פרק א

הלכה ט

שאלה ועוד אמר ז"ל בהלכות מחוסרי כפרה **היולדת טומטום או אנדרוגינוס והפילה נפל אחר ארבעים יום מיום לידתו הרי זו מביאה קרבן על נפל זה שמא זכר הוא הראשון והרי הפילה אחר מלאת ואין חטאתה נאכלת שמא נקבה היא הראשונה ובתוך מלאת הפילה**. מדקאמר אחר ארבעים מיום לידתו מכלל דסבירא ליה שהמפלת לאור ארבעים ואחד לזכר חייבת קרבן כדין יולדת נקבה שהפילה אור שמונים ואחד והאי דקתני במתניתין המפלת לאור שמונים ואחד וכו' הוא הדין לזכר לאור ארבעים ואחד ולפי קוצר דעתי אומר דלעולם דוקא המפלת לאור שמונים ואחד לנקבה אבל ארבעים ואחד לזכר לא שהרי בפירוש שנינו בכריתות ואלו שאין מביאות וכו' והמפלת ליום ארבעים והאמרו יום ארבעים לעיבורה הוא שעדיין לא נשלמה צורת הולד כדתנן בהמפלת יום ארבעים אינה חוששת לילד ליום ארבעים ואחד תשב לזכר ולנקבה הלכך אחר ארבעים מיום לידת הזכר לא משכחת לה דשלימו ימי עבורה להשלים צורת הולד כי היכי דתחייב עליה קרבן שהרי טמאה היא אחר לידתה שבעה מן התורה ואינה ראויה לשמש ולא משכחת לה אלא לאחר ארבעים ושבעה וכל שכן טומטום ואנדרוגינוס שחייבת לישב ימי טומאה כנקבה ארבעה עשר יום ולא משכחת לה דשלמה ארבעים לעיבורה אלא לאחר ארבעה וחמשים ומשום הכי לא נחלקו בית שמאי ובית הלל אלא באור שמונים ואחד אבל באור ארבעים ואחד ליכא לאיפלוגי דלא משכחת לה שחייבת ולפי כן קשיא לי האי פסקא ובתוך שמונים הוי ליה למימר ודלמא חזא ז"ל מאי דלא מיחזי לנא בתורתו וחכמתו וליהנן מר ממאי דאהניוהו.

תשובה ודאי הוא סבירא ז"ל שהמפלת לאור ארבעים ואחד לזכר חייבת בקרבן כמו מפלת לאור שמונים ואחד לנקבה שכך תניא בתוספתא המפלת לאחר מלאת וכו' מביאין קרבן וכו' אחר ארבעים לזכר אחר מלאת הוא והאי דתנן במתניתן לאור שמונים ואחד הוא הדין לאור ארבעים ואחד ודקא קשיא לך מדאין היולדת יכולה לשמש אלא לאחר ימי נדתה כך אמר אבא מארי ז"ל בפירוש המשנה ואמר ומפני זה אמרו אור שמונים ואחד ולא אמרו אור ארבעים ואחד אבל בחבור לא הלך בזו הדרך כלל אלא על הנראה מן התוספתא ובאמת הן דבריו ז"ל בחבור שאע"פ שאי אפשר שתתעבר ותפיל אחר ארבעים מלידתה הראשונה בהתר אפשר שתתעבר באיסור ותפיל כגון שילדה ובא עליה באותו יום הלידה עצמו ונתעברה והפילה אור ארבעים ואחד ללידתה שהוא אחר ארבעים יום לעיבורה ואם תאמר ברשיעי עסקינן ודאי בכי הא ברשיעי עסקינן שהרי הכתוב נתעסק

ברשעים דכתיב לא יבא ממזר וכתיב לא תביא אתנן זונה ואין אלו נמצאים אלא באיסור ואפשר שיהיה דבר זה בשגגה ומ"מ אין קושיא מזה הצד כלל ודאי שאור שמונים ואחד אפשר בהתר וגם הוא קרוב ומצוי יותר ומפני זה דברו בו התנאים והוא הדין לארבעים ואחד שהוא באיסור מוחזק ואינו מצוי אלא מעט ותנא לא כי רוכלא נחשב.